

Červen je krásný měsíc, červen je měsíc plný slunka a zeleného rybízu a zelených malin, maliny jsou ještě malinké a ničemu nerozumějí, považují housenky za zubní pastu, a kdo by se tomu divil, jsou to zelené, hloupé maliny, nevědí, k čemu jsou na světě, myslí si, že budou mořskými sasankami, jen co trochu povyrostou, nezralé maliny mohou mít všelijaké nápady, jedna chce být kanárkem, druhá hracími kartami a třetí Dunajem i s přítoky, je jich plná zahrada a zpívají si samé veselé písničky, možná, že jste je slyšeli, možná, že ne, červen je plný slunka a veselých písniček, a když na zahradě zpívá pár zelených malin, lehce se to přeslechne.

Ale přijde červenec a řekne, dost toho hloupého zpívání, dost těch nezralých řečí, nebudete si přece pořád plést housenky se zubní pastou, že se nestydíte, a když tohle říká, maliny se červenají a myslí si, jak jsme mohly být tak hloupé, jsme už přece velké maliny, a červenec má radost, že to šlo tak rychle, že maliny tak rychle uzrály, učí je říkat marmeláda, kompot, zavařenina a sirup, opravuje jim chyby červeným inkoustem, a když je s tím vším hotov, chystá se odejít na blízké koupaliště, ale na odchodu zaslechne nějakou poznámku, zaslechne nějakou malinu, která si říká něco pro sebe, něco o Kanárských ostrovech, nějaký nesmysl, jaký může říct jenom nezralá malina, a když se lépe podívá, vidí, že mezi krásnými malinami malinové barvy je opravdu jedna nezralá zelená malina, pro kterou zrání asi neplatilo.

Co to má znamenat, řekne červenec, jak to, že všechny maliny mohly uzrát, jenom ty ne, ale malá zelená malina neví, o čem je řeč, je příliš nezralá, aby to mohla pochopit, a červenec vidí, že má po koupání, je to k vzteku, takové zdržování kvůli jedné hloupé malině, vysvětluje jí všechno znovu, snaží se, aby uzrála po dobrém, ale je to marné, nejde to, červenec je celý červený a křičí, jak si to ta malá zelená malina představuje.

To už toho mají dost i zralé maliny malinové barvy, uznejte, jak k tomu přijdou, aby si nejhloupější malina myslela,